

[Aksel Larsen.]

og jeg synes, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skulle forsøge at tænke sig den mulighed, at § 20 blev anvendt til at overgive en del af den danske suverænitet til Atlantpagtrådet eller til en eller flere af de stater, der er medlem af Atlantpagten. Det er det, der er meningen med den, det er derfor, den er kommet nu, og det er derfor, man har så travlt. Jeg er af den mening — jeg håber ikke, at fremtiden skal bekræfte dens rigtighed —, at man har så ekstraordinært travlt med at få denne grundlov igennem og få lusket denne § 20 ind i den, og man stiller sig an, som om kongen kun havde blæk i sin fyldepen den 5. juni og ikke på nogen anden dag kunne underskrive grundloven, netop fordi regeringen med støtte af socialdemokratiet er langt inde i forhandlinger, formelt naturligvis med Atlantpagtrådet, reelt med Amerikas Forenede Staters regering og generaler, om stationering af amerikanske luftstyrker og måske andre militære styrker her i Danmark, og fordi man regner med, at så bliver der brug for en sådan paragraf; ellers kan rigsdagen i hvert fald kun i strid med grundloven vedtage en lov om, at disse amerikanske troppestykker skal have egen jurisdiktion.

Det svar, der er givet af den højtærede udenrigsminister, og som det ærede medlem hr. H. C. Hansen med befrielse har tilsluttet sig, var ikke noget svar. Udenrigsministeren har sin principielle indstilling, men der er ingen beslutning truffet, og der vil ingen afgørelse blive truffet, før sagen har været behandlet i det udenrigspolitiske nævn og er besluttet i rigsdagen. Af denne grund har udenrigsministeren, siger han, intet svar på spørgsmålet om, hvorvidt han vil lade en sådan sag komme til folkeafstemning, før den afgøres; men han skyn-der sig at tilføje, at sådanne sager ikke er velegnet til at komme til folkeafstemning. Nej, sager, som ikke passer ind i denne amerikaniserede udenrigspolitik, egner sig aldrig til at komme til folkeafstemning; i sådanne sager har man den dybeste mistillid til det danske folk, ligesom man ikke vil tillade det danske folk at stemme om, hvorvidt § 20 skal ind i grundloven. Udenrigsministeren er ganske vist i sit svar formelt krøbet uden om det stillede spørgsmål, men reelt har han naturligvis svaret,

er jeg ganske klar over, og hvis udenrigsministeren får magt, som han har agt, vil vi meget hurtigt opleve en amerikansk besættelse af vort land. Jeg ved også, at hvis de 3 atlantiske partier ikke går svækket ud af dette valg, kan vi risikere meget snart efter valget at få gennemført denne besættelse.

Jeg har lige modtaget et eller andet tidsskrift, hvori der findes artikler af forskellige politikere om deres partiers stilling til visse problemer, bl. a. til spørgsmålet om, hvordan man stiller sig til forslag om anbringelse af udenlandske styrker på dansk territorium i fredstid. Socialdemokratiets skiftende stilling hertil kender vi, den var klar og uomtvistelig, da man lod den konservative udenrigsminister i 1949 kategorisk erklære, at der ikke ville blive spørgsmål om stationering af fremmede tropper i Danmark i fredstid, og den blev senere fremsat af det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, som sagde noget helt andet. I dette tilfælde er det det ærede medlem hr. Alsing Andersen, der er bidragyder, og han siger følgende — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Socialdemokratiet har givet tilslutning til, at dette spørgsmål undersøges og forhandles, da man naturligvis ikke principielt vil afvise at tage imod hjælp. Vi har imidlertid stillet en række afgørende betingelser for i fredstid eventuelt at modtage NATO-styrker: De må være underkastet dansk jurisdiktion, stå under samme kommando som øvrigt dansk militær m. m.“

Man har stillet en række afgørende betingelser, men når man ser efter, hvor mange der er, er der to, og det er muligvis også en række ligesom degnens høns, han havde kun 2. De må være under dansk jurisdiktion og stå under dansk kommando; den sidste betingelse giver jeg ikke noget for, for det kan let og smertefrit ordnes ved, at man sætter en amerikansk general til at kommandere de danske militærstyrker, så er de under samme kommando som NATO-styrkerne på dansk territorium. Vedrørende den første betingelse kunne jeg have lyst til at spørge, selvom jeg ikke er ude efter at forlænge debatten: Er der nogen som helst chance for, at socialdemokratiet om to måneder vil vedstå den betingelse, som det ærede medlem hr. Alsing Andersen her